

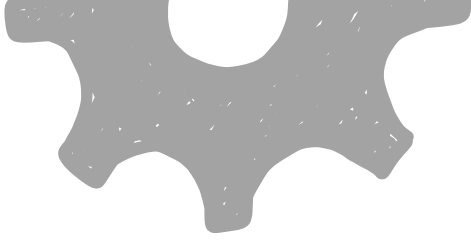
MERT ARIK

ROBONLAR

Çizer:
Zahra
Marvasti

ilk Genç
E
timas

GİRİŞ

Yapay Zekâ Çağı'nda robotlar artık gündelik hayatın olmazsa olmaz unsurlarından biriydi. Dünyanın her yerinde yazılımın, algoritmanın ve teknolojinin inanılmaz gücü hissediliyordu.

Sabri Uçankalem, hayalinde hep büyük eserler vermek olan ama kitaplarını bir türlü yayımlatmayı başaramamış yirmi iki yaşında bir yazardı. Şehrin hemen merkezinde, trafik gürültüsünün ve rutubet kokusunun eksik olmadığı 90 metre-karelik eski bir apartman dairesinde, golden cins köpeği Sakız ile birlikte yalnız yaşıyordu.

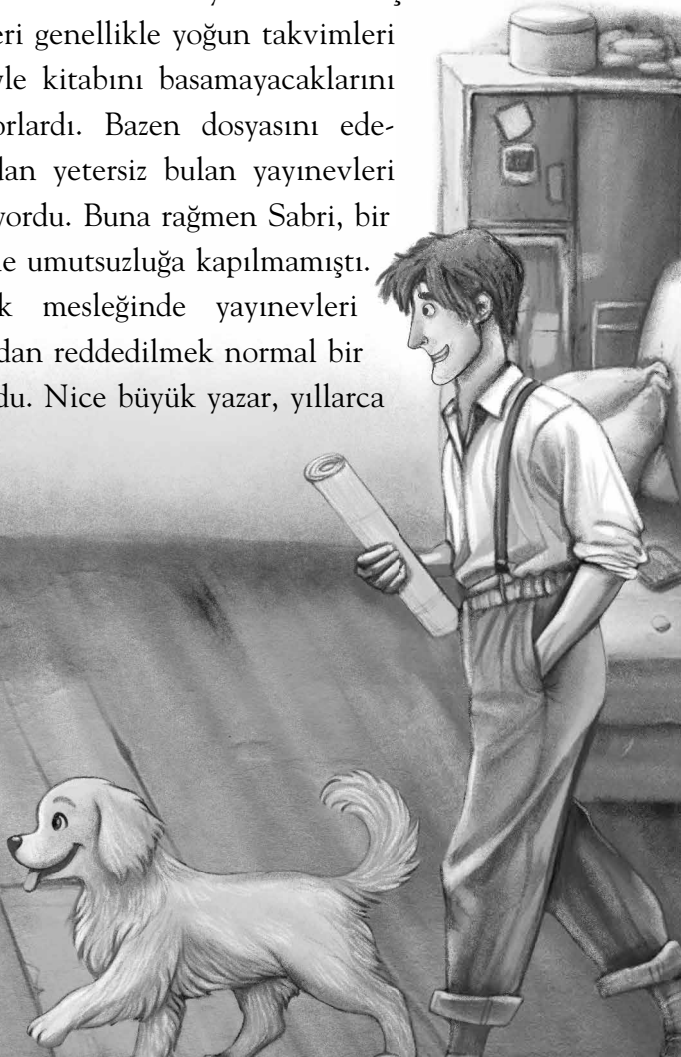
Sabri Uçankalem'in her yazar gibi en büyük

Robon:
Başkarakter
Robot

hayali bir gün kitaplarını raflarda görmektir. Her sabah uyanır uyanmaz e-posta kutusunu büyük bir heyecanla kontrol ediyor, yayınevlerinden dosya başvurusuna gelecek olumlu bir cevabı dört gözle bekliyordu. Ama yaklaşık 2 senedir hiçbir yayınevinden olumlu bir yanıt alamamıştı. Yayınevleri genellikle yoğun takvimleri sebebiyle kitabını basamayacaklarını söylüyorlardı. Bazen dosyasını edebi açıdan yetersiz bulan yayınevleri de oluyordu. Buna rağmen Sabri, bir gün bile umutsuzluğa kapılmamıştı. Yazarlık mesleğinde yayınevleri tarafından reddedilmek normal bir durumdu. Nice büyük yazar, yıllarca

kitaplarını yayımlatmak için mücadele etmişti. Elbet bir gün onun dosyaları da kabul edilecekti. Sadece şartların olgunlaşması için uygun zamanı bekliyordu. Sabri, umutsuzluğa düştüğü anlarda kendini böyle avutuyor, sabırla yayınevlerine dosyalarını ulaştırmaya devam ediyordu.

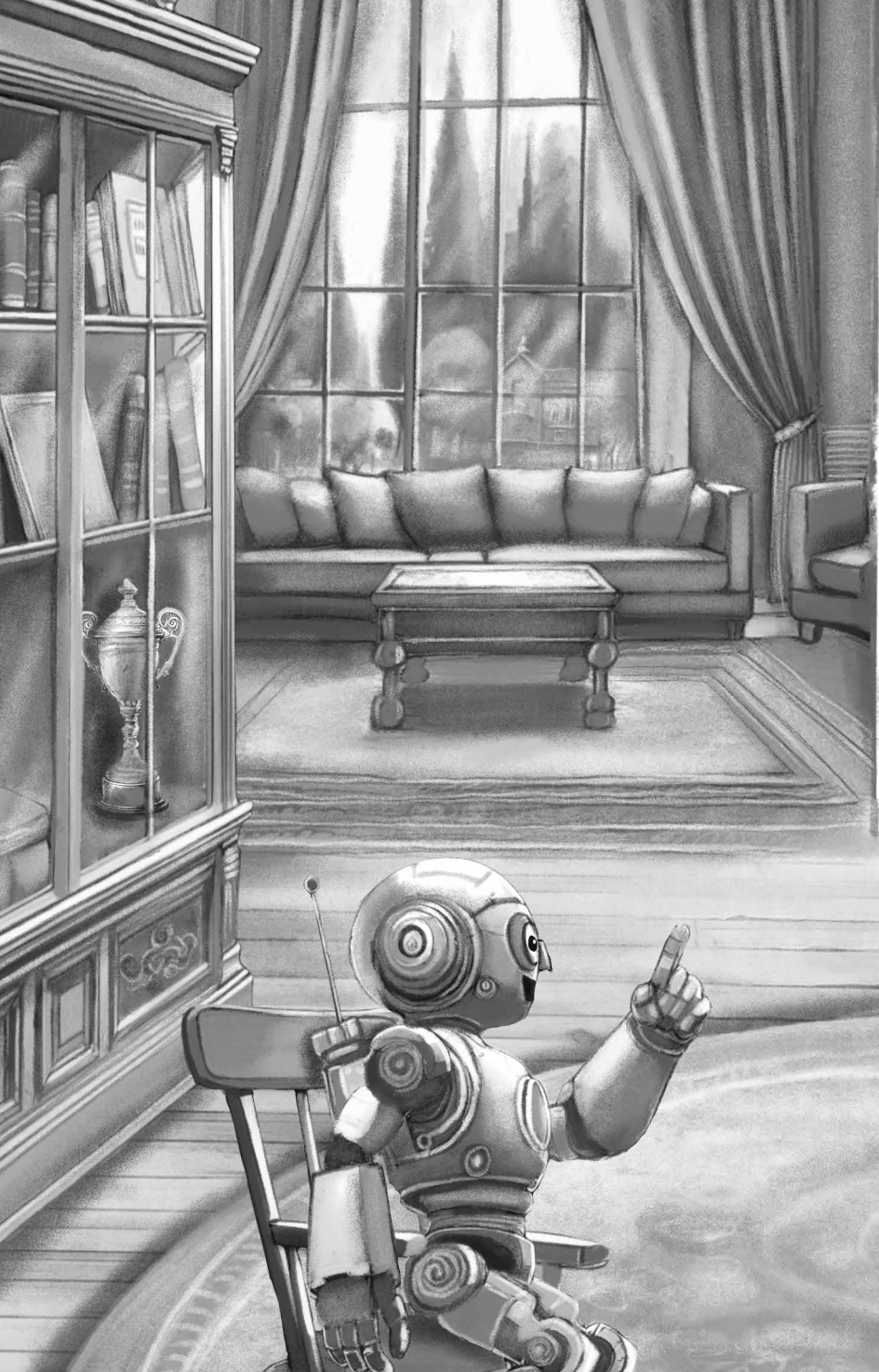
Bir gün Sabri, bir yandan sütlü kahvesini yudumlayıp bir yandan dijital gazetesini okurken, Robon Şirketi tarafından üretilen özel bir robotun reklamını gördü. Hemen heyecanla reklam metnini okudu. Neler yazıyordu öyle? Şaşkınlıktan gözleri bir anda fal taşı gibi açılmıştı. Bu nicedir her yerde aradığı ama bir türlü bulamadığı bir robottu. Heyecandan evin içerisinde bir o yana bir bu yana fıldır fıldır dört dönmeye başladı. Kalbi güp güp atarken “O sevimli robotu kesinlikle ben almalıyım!” diyordu. Ne olursa olsun, o turuncu robot benim olmalı... Benim!

Sabri, hemen kolları sıvayarak yazar robotla ilgili tüm özellikleri araştırmaya koyuldu. Saygın bir global teknoloji devi olan Robon Şirketi, uzun yıllar süren titiz çalışmalar sonucunda bu özel robotu üretmişti. Yapay zekâ teknolojisiyle, insanlar tarafından kullanılan çoğu kelimelere sahip olan Robon, çok becerikli bir yazı ustasıydı. Kelime oyunlarına, kusursuz dil bilgisine, me-

cazi söyleşilere, mizahi anlatımlara, şiirsel dile ve her türlü dil kıvraklığına sahipti. Dili muazzam derecede yetkin bir şekilde kullanabiliyordu. Benzerlerinden ayırt edici birçok özelliğe sahipti. Hikâye, masal, roman, biyografi, gezi yazısı, deneme, makale, şiir... Çok kısa bir sürede kendine has üslubuyla kusursuz kitaplar yazabiliyordu. Dahası yazdıkları hiçbir yapay zeka tespit radarına takılmıyordu. Yazılanların bir robot tarafından yazıldığını anlamak neredeyse imkânsızdı. Bu heyecan verici özellikler teknoloji dünyasında şimdiye kadar görülmuş bir şey değildi.

Sabri, uzun araştırmalar sonucunda bu eşsiz Robon'u almaya karar verdi. Bir ay sonra varını yoğunu ortaya koyarak -bankalara bir miktar borçlanmıştı ve babasının üniversiteden mezun olunca hediye ettiği, çok sevdiği son model siyah arabasını satmıştı- servet değerindeki bu robotu satın aldı.

Ve yazar Robon, Sabri'nin talimatlarıyla öyküler yazmaya başladı. Sonuç Sabri'nin beklediğinden de şahaneydi. Kısa sürede muhteşem kitaplar kurgulayabilmekteydi. Bir süre sonra Sabri, Robon tarafından yazılan hikâyeleri ülkenin en büyük yayınevlerine gönderdi. Kendi eserlerine yıllardır olumlu yanıt vermeyen yayı-

nevleri, Robon tarafından yazılan eserlere birkaç hafta içerisinde hızla dönüş yapıyordu. Sabri'ye yayınevlerinden her gün onlarca mail geliyordu, telefonları artık hiç susmuyordu. Yayınevleri dönüşleri çok cazip teklifler içeriyordu.

“Sabri Bey, size çok yüksek telifler ödemeye hazırız!”

“Lütfen %50 telif karşılığında bizim yazarımız olur musunuz?”

“Kelimenin tam anlamıyla muhteşem bir kitap yazmışsınız! Hemen anlaşmak istiyoruz.”

“Sizinle çalışmak için sabırsızlanıyoruz!”

“Bizimle birlikte milyon dolarlar kazanmaya hazır mısınız?”

Hasılı, ülkedeki neredeyse tüm yayınevleri onunla çalışmak için âdeta can atıyordu.

Sabri, birçok teklifi değerlendirdikten sonra ülkenin en büyük yayınevlerinden biri olan Yeşil Panda ile çok sağlam bir sözleşme imzaladı. Avukatlar tarafından titizlikle hazırlanan sözleşme maddeleri gereği yayınevinin hakları çok ciddi korunmuştu. Bu genellikle hep böyle olurdu. Yeni yazarlar, ilk kitaplarını yayınlama heyecanını yaşadıkları için sözleşme maddelerine pek odaklanamazlardı.

Sabri, artık kitapları sanki kendi yazmış gibi bastırabilirdi. Yıllardır kitaplarının yayımlanmasını bekliyordu, artık hayallerine kavuşmak üzereydi. İlk kitabı “Sardunyalının Gece Yürüyüşü” çıkar çıkmaz bir anda inanılmaz bir ilgi görmeye başladı. Kitapçılar peş peşe gelen siparişlere yetişemiyordu. Kitaplar stoklara girer girmez anında tükeniyordu. Okurlar her yerde Sardunyalının Gece Yürüyüşü’nü konuşuyordu. Bütün öneri kitap listelerinde Sabri’nin adı yazıyordu. Kitap, çok satanlar listesinde hızla zirveye ulaşmıştı. Böylece Sabri, çok kısa sürede hayatı bo-

yunca aradığı ama bulamadığı bir üne kavuştu.

Bu arada Robon, gece gündüz eserler üretmeye devam ediyor, bıkmadan usanmadan birbirinden güzel eserler ortaya koyuyordu. İsteddiği tek şey yüzde yüz dolmuş yapacak iyi bir şarjı. Şarjını alınca hiçbir sorun çıkarmadan saatlerce tıkır tıkır çalışabiliyordu.

Sabri, Robon'un yazdığı tüm eserleri sanki kendi yazmış gibi yayımlamaya devam etti. Söylenenlere göre kalemi de sanki büyülü gibiydi. Çok akıcı yazdığı için kitaplarını herkes bir solukta okuyordu. Ünü artık ülke sınırlarını aşmıştı. Paris, Prag, Berlin, New York, İstanbul, Bakü, Moskova, Pekin, Londra, Atina... Dünyanın birçok yerinde kitapları büyük bir beğeniyle okunuyordu. Eserleri birçok dile çevrildiği için o artık dünyada tanınan bir yazardı. Uluslararası çok saygın bir kurumdan yılın en iyi yazarı ödülünü bile almıştı. Ödül töreninde değeri çok yüksek altın bir kupa hediye edilmişti.

Sabri'nin prestiji her geçen gün yükseliyor, imza günlerinde uzun kuyruklar oluşuyordu. Gittiği her yerde âdeta bir pop yıldızı gibi karşılanıyor ve büyük saygı görüyordu. Herkes onda "bir star havası" olduğunu iddia ediyordu. Artık son model lüks arabalara biniyordu. Devasa büyük-

lükte malikâneler, binlerce dönüm arsalar, külçe külçe altınlar, havuzlu villalar satın almıştı. Özel şoförü ve korumalarıyla dolaşıyordu.

Sokakta rahat rahat yürüyemez hâle gelmişti. Sokakta gördüğü herkes, onunla aynı fotoğraf karesinde olmak istiyordu. Ne yazsa okuyan milyonlarca insandan oluşan bir hayran grubu vardı artık... Sosyal medyada adına fan sayfaları açılmıştı. Attığı her adım olay oluyordu. Hayranları çılglık çılgılığa tezahüratlarla Sabri'ye olan sevgisini göstermek için birbirleriyle yarıştıyordu. Kitleleri peşinden sürüklediği için adım atsa TV programlarında haber oluyordu. Herkes onu tanıyordu.

Her şey tıpkı bir rüya gibi güzeldi. Ama bu rüya çok kısa sürecekti.

Bir gün ülkenin en önemli kitap eleştirmeni Cezmi Hepeleştirim, kült bir edebiyat dergisinde Sabri hakkında sert bir eleştiri yazısı yayımladı. Yazıya "Sabri Uçankalem Fiyaskosu- Hayattan Kopuk Bir Yazar!" diye dikkat çekici ve çarpıcı bir başlık atmıştı.

Yayımlanan eleştiride, Sabri'nin kitaplarının hayatın gerçekliğinden çok uzak ve yapay olduğu vurgulanıyordu. Kurguladığı karakterlerin gerçekçi olmadığı söyleniyordu. Sabri, hayatın

hüzünlü durumlarından uzak bir üslupla kitaplarını kaleme almaktaydı. Oysa hayat, onun kitaplarını kurguladığı gibi toz pembe ve güllük gülistanlık değildi. Sabri, hayattan oldukça kopuk bir yazardı. Eserlerinin hayat tecrübesinden, yaşamışlıklardan geçmediği iddia ediliyordu. Kendi kurduğu evrende Polyanyacılıkla suçlanıyordu. O, açıkçası hayat gerçekliğini daha görememiş toy bir yazardı. Daha pişmesi için en az on fırın ekmek yemesi gerekiyordu.

Cezmi Hepeleştiretir'in eleştirisi ülke çapında geniş bir yankı uyandırdı. Sabri Uçankalem'in kitaplarına duayen bir eleştirmenden ilk kez olumsuz bir yorum gelmişti. Sanki bütün kitap eleştirmenleri bu anı bekliyor gibiydi. Peşi sıra art arda Sabri hakkında bir sürü eleştiri çıktı. Eleştirilerin ortak yönü hemen hemen aynıydı. Hepsi üç aşağı beş yukarı aynı şeyi farklı bir şekilde söylüyordu. Biri de çıkıp "kurgu eserler hayatı birebir yansıtmak zorunda değildir ki" dememişti. Her yerde gündem artık bu yazılardı.

Yayımlanan eleştirilerden sonra Sabri'nin ülke genelinde popülerliği bir anda düşmeye başladı. Aylar öncesinden planlanan imza, söyleşi, fuar programları hızla iptal edildi. Tüm etkinliklere ara verildi. Kitap satışları dibi gördü.

TV, radyo yayınları kaldırıldı. Gazete röportajları belirsiz bir tarihe ertelendi. Sosyal medyada kitapları her gün linç ediliyordu. Birdenbire alay konusu olmuştu. Yeşil Panda, toplumsal baskılara daha fazla dayanamayarak kitap sözleşmelerini hemen feshetti. Yayınevi lehine hazırlanan sözleşme maddeleri gereği bu mümkündü. Sabri için o günden sonra acı gerçekler başladı. Bir rüya, birdenbire kabusu dönüşmüştü.

Sabri, yaşadığı bu prestij kaybından sonra bir gün lüks villasının havuzunda yüzerken aklına dâhice bir fikir geldi. Hemen büyük bir heyecanla telefona sarılarak Robon şirketi yetkililerine ulaştı. Herkes gibi şirket yetkilileri de bu tatsız olaylardan haberdardı.

Sabri, şirkete Robon'un hayat gerçekliğini tanınması, olumsuzlukları algılaması ve üzüntülü durumları da kaleme alması için neler yapabileceğini sordu. Zira Robon, gerçekten de hep güzel şeyler yazmaktaydı. Hayata dair cesaret veren hikâyeler kaleme almaktaydı. Kitaplarını okuduğunuzda sayfalarda çiçekler açıyor, ağaçlardaki yapraklar göveriyor, kelebekler uçuşuyordu. Okurların yüreğine ferah bir rüzgâr esiyordu. İnsanlara sürekli umut aşıliyordu. Kitaplarını okuyanlar kahkahalarla gülmekten kendilerini

alamıyordu. Sabri'ye göre eleştirilerin doğruluk payı vardı. Robon'un kalemini biraz karamsarlaştırmak gerekiyordu. Böylece hayattan kopuk hikâyeler yazmasının önüne geçilebilirdi.

Robon Şirketi, yapılan görüşmelerde Robon'a "Sistematik Kötü Davranma Programı" uygulanırsa ve 43 gün boyunca ihmal programından geçirilirse onun hayata dair üzüntülü durumları da kaleme alabilecek hassasiyetlerinin geliştirilebileceğini söyledi. Bunun için alanında uzman dokuz mühendisin yedi ayda tasarladıkları bir güncelleme programları vardı. Dilerse peşin fiyatına 12 aya varan taksitlerle bu güncellemeyi hemen temin edebilirdi.

Sabri, bunu duyunca sevinçten havalara uçu. Hiç beklemeden fahiş bir fiyata güncelleme programını hemen satın aldı. O günden sonra Robon'a kötü davranmaya başladı. Ona kızdı, bağırdı, şarjını doğru düzgün vermedi, sürekli suratını asarak psiko-teknolojik bir zorbalık uyguladı. Ne yazık ki bu durum haftalarca sürdü.

Bir gün...

Üzülerek söylemek istiyoruz ki...

Ahh! Zavallı, suçsuz günahsız Roboncuk...

Ahh! Nasıl anlatsak?

Sabri'nin gözü bu kadar dönmüştü işte! Şöyle

ki!... Sabri, Robon'a bir kitap fırlattı.

Bu bardağı taşıran son damlaydı. Ve o an aslında bir kırılma anıydı. O andan sonra yüzünde hiçbir şey artık eskisi gibi olmayacaktı. Tüm dünyayı etkisi altına alacak büyük bir hikâye başlıyordu.

Bu, Robonların hikâyesiydi.

O yüzden heyecan verici bu inanılmaz hikâyeyi artık kahramanımız Robon'un kaleminden okuyabiliriz.

